

Szeged, 1915

Apja városi tisztviselő volt. A fővárosban 1938-ban fémkohómérnöki végzettséget szerzett, 1937 és 1940 között díjas gyakornok volt a József Nádor Műszaki Egyetem kohógéptani tanszékén. Később a Technológiai Intézetbe került üzemvezető mérnöknek. 1939-ben rövid ideig a Diósgyőri Kohászati Üzemben dolgozott, majd Jolsvára ment, ahol a Magnezit-ipar bányáját pörkölő- és aprító üzemét vezette, 1942-ben a Magnezit-tégla gyár laboratóriuma vezetője lett. 1944-ben a kitelepítési parancsot nem hajtotta végre. Munkahelyén 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, 1948-ban a Diósgyőri Kohászati Üzemek építési és szerkesztési osztályának vezetésével bízták meg, és a beomlott martin-kemencék felépítését irányította. 1951. májusban kinevezték a Vaskohászati Kemenceépítő Vállalat főmérnökévé, 1953. januárban az MDP KV Ipari és Közlekedési Osztály beosztásából felmentését és a kohászati miniszter első helyettesévé javasolta kinevezni.